

Bodil Albertsen, Tejnvej 37, 3770 Allinge, tlf.56483307, fax: 56483308.

Til Folketingets kulturdvalg,
Christiansborg,
1240 København K.

12. april 2013.

Da jeg i 2004 fik at vide, at jeg havde en øjensygdom, som langsomt ville fratage mig synet, var det naturligvis et chok. Selve tabet er jo ikke til at bære. Man gør det alligevel. Tvunget af forandringerne kom så tankerne på, hvad jeg nu kunne gøre. Jeg var tæt ved 70 år, men ikke ved at sidde ubeskæftiget hen. Siden 6 års alderen havde jeg læst meget havde undervist i litteratur med voksenundervisning som speciale, og var senere gået over i journalistikken. Læsemuligheden var ved at svinde, men i 2005 blev jeg via Dansk Blindesamfund tilmeldt det lydbibliotek, som nu hedder Nota. Herfra kunne jeg hurtigt nænnes til at læse på anden måde. Jeg abonnerer på Weekendavisen, og jeg får adgang til ret meget af, hvad jeg ønsker at læse af det faglige, det filosofiske og det skønlitterære så vel som det poetiske. Det hele kommer til mig. I begyndelsen var det på en cd rom, nu kan jeg selv downloade, så min forkærlighed for nyere dansk litteratur kan blive opfyldt. Jeg får oven i købet bøgerne meget tidligt, for Nota har indgået aftaler med diverse forlag, så man undgår dobbeltindlæsninger af en bog, og man står ikke i kø. Jeg aflytter på iPod og kan således bevæge mig langs strand og i skov her hvor jeg bor på Bornholm. Det er alt sammen held i en meget uheldig skæbne. Jeg anskuer det sådan: Så længe min maskinpark fungerer, skal jeg ikke klage. Og med maskinpark hentyder jeg til min computer med indlagt taleprogram. Men så kom katastrofen. Der kom ikke flere nye bøger. Det vil sige, at jeg er ramt lige i hjertet, lige der hvor følgerne er mest katastrofale. Det er lige her – og især ved den nyere danske litteratur, at mit hjerte slår. Det er her jeg ”møder vennerne” i form af de forfattere, som har aller mest at sige mig. Det er det vi mødes om og har stor glæde af, de mere nærværende gamle venner og jeg. Langsomt går det op for mig, at problemet er, at aftalen mellem forlagene og Nota er sat i stå. Jeg har endda fået at vide, at der ikke foreløbig er udsigt til at få aftalerne i gang igen. Det er sådan noget, der minder en om, at man ikke har evigheden til rådighed. I Blindesamfundets blad har jeg kunnet læse den udtalelse til kulturminister Marianne Jelved og kulturministeriet, som er udsendt fra foreningens landsmøde 16/17 marts i år. Hvert eneste af de problemer der skildres her, kan jeg bekræfte, og jeg kan tilføje med at nævne de 17 bøger, jeg har ønsket og fået bekræftelse fra Notas bibliotekarere som accepterede til levering fra Nota, siden årsskiftet, men hvoraf ikke en eneste er dukket op. Jeg har konstateret, at Klaus Rifbjerg er udkommet med 4 bøger, siden han sidst figurerede hos Nota. Årsagerne til forhandlingssammenbruddet må andre end jeg tolke. Men hvem der end har fejlen og ansvaret for den må jeg bede de ansvarlige politikere tage sig af. Selv klammer jeg mig til tanken om, at Nota – med alle indbyggede begrænsninger, for ikke alt kan jo blive indlæst - er og bliver et bibliotek. Og jeg er overbevist om, at vi har verdens bedste bibliotekslov, den vigtigste lov overhovedet. Den der giver fri adgang til at blive klogere. Også på hinanden. Jeg vil derfor indtrængende bede kulturminister Marianne Jelved og det samlede kulturdvalg sørge for, at adgang for blinde og svagsynede til værdifulde og væsentlige bøger bliver mulig nu og de følgende år. Forskning har vist, at synet udgør 80 % af de samlede indtryk fra alle 5 sanser.

Jeg anmoder samtidig om, at ovenstående bliver distribueret inden Blindesamfundets møde for udvalget.

Med venlig hilsen

Bodil Albertsen.

